

Yttranden vid Stockholms kommunfullmäktiges sammanträde den 16 februari 2015*§ 2 Interpellation om fristående skolor (nr 2014:27)*

Anförande nr 1

Borgarrådet B u r e l l (S): Jag ber att få hänvisa till det utdelade svaret.

Anförande nr 2

Borgarrådet B r i n c k (M): Ordförande, fullmäktige, högt ärade skolborgarråd! Jag ber att få tacka för svaret. Jag tänker nu inte vara småaktig och påpeka att det tog rysligt lång tid, för jag vet att ni har haft problem med bemanning på skolroteln, och saker och ting tar ibland längre tid än vad man tänker sig.

Däremot är det tyvärr så att den oro jag hyste och som fick mig att skriva den här interpellationen inte riktigt har bilagts med svaret, om man säger så. Det som jag är bekymrad över är ju att man inför andra krav och andra kriterier på de fristående alternativen än på de kommunala genom att i lite vaga ordalag tala om att öka den kommunala insynen.

Dels är det ganska otydligt vad denna insyn egentligen ska betyda, men dels är det ju faktiskt så att vi har en ordning för detta. Vi har en statlig myndighet som har tillsyns- och inspektionsansvar när det gäller fristående skolor, och staden har tillsyns- och tillståndsansvar när det gäller fristående förskolor. Jag kan inte se vad det är för problem man vill lösa genom att på det här sättet utöka den kommunala insynen i de fristående skolorna. I själva verket vet vi att nöjdheten i fristående verksamheter på skolområdet om något är högre än vad den är i de kommunala.

Lika villkor – absolut! Det är fullständigt självklart att kommunala och fristående ska ha lika villkor, men det tycks finnas en föreställning hos er att de fristående gynnas på de kommunala alternativens bekostnad.

Min uppfattning är att det förhåller sig precis tvärtom. Jag tycker att det är självklart att man till exempel på stadens hemsida kan länka till tillsynsrapporter och inspektionsrapporter, men då ska man göra det för de kommunala skolorna också och inte bara för de fristående. Jag ser inte riktigt i skolborgarrådets svar något tydligt problem som detta ska lösa. Är det så att vi har tydliga indikationer på att de fristående alternativen är sämre, att det finns större problem där som ska lösas genom ökad kommunal insyn? Nej, det gör det inte. Vi vet som sagt att nöjdheten i de alternativen om något är högre än vad den är i de kommunala.

Det finns inget problem här. Den statliga tillsynen fungerar utomordentligt bra, både när det gäller fristående och kommunala alternativ. Det här är bara klåfingrighet – det är min uppfattning.

Anförande nr 3

Borgarrådet B u r e l l (S): Jag vill tacka borgarrådet Brinck för den här interpellationen som ger oss anledning att diskutera viktiga frågor här i rådssalen.

Vi måste komma ihåg vilka som är våra uppdragsgivare. Det är alla Stockholmsbarn och -ungdomar, och då menar jag alla, oavsett i vilken typ av skola de är elever eller i vilken förskola de går. Det innebär att vi har utmaningar framför oss när det gäller att förbättra samordningen mellan de olika driftsformer som finns. Här har det tagits initiativ i form av branschråd både för förskola och grundskola. Vi hade ett sådant möte i fredags. Det är ett viktigt forum för att öka kontakten mellan skolor, oavsett om de är kommunalt drivna eller om de är fristående.

När det gäller insyn handlar det här ärendet eller vår vilja att förtydliga det här om att framför allt öka kontakten och ha en tätare dialog. Jag tror att borgarrådet Brinck kan hålla med mig om att det är viktigt att vi nu samlas kring uppgiften att höja skolresultaten i Stockholm.

Det handlar också om att öka läraryrkets attraktivitet. Där tror jag att vi kan ha väldigt bra och viktiga diskussioner över de gränserna när det gäller driftsformer. Det handlar för Stockholms stads del och Sisabs del om att ha full koll på vilka behov som finns av skolbyggnation. Det är vi som gör prognoserna, men då är det väldigt intressant att höra också hur friskolorna har det just nu och vad de ser framför sig kring verksamhetsutveckling.

Jag skulle också vilja säga, efter ett bra möte förmiddagen med Stockholms skolöverläkare, att det finns mycket att diskutera när det gäller elevhälsa och hur vi säkerställer att det oavsett i vilken typ av skola som våra barn och ungdomar går finns en väldigt ambitiös och bra uppbackning kring dem. Här finns det utmaningar, eftersom det i stort sett är så att man när som helst kan byta skola eller att föräldrarna kan bestämma att man ska byta skola.

Det finns alltså många exempel där vi behöver starkare kontakt mellan den del av skolväsendet som är kommunalt drivet och det som är fristående eller enskild drivet. Jag tycker inte att borgarrådet Brinck har anledning att läsa in en massa saker som antydde här i inledningen.

Anförande nr 4

Borgarrådet B r i n c k (M): Jag delar fullständigt skolborgarrådets målsättningar när det gäller att höja kvaliteten i skolorna i Stockholm, men det är ju inte det som det handlar om när man läser vad som faktiskt står i budgetskrivelsen, som ju är det som interpellationen handlar om. Där står det nämligen att utbildningsnämnden aktivt ska utöva insyn i fristående skolor.

Jag har inga som helst problem med höga målsättningar när det gäller kvalitet. Jag diskuterar gärna lärarlöner, och jag diskuterar gärna elevhälsa, skolmiljö och alla dessa frågor. Men det är faktiskt inte det som står. Vad som står är att man menar att utbildningsnämnden ska in och pillar i fristående skolor, därför att man utgår från att det finns väldigt stora problem där.

Vi har en statlig myndighet, som jag sade i mitt förra inlägg, som har inspektions- och tillsynsansvar när det gäller fristående och kommunala skolor. Den gör ett utomordentligt jobb. Den är inte precis släpphänt när det gäller fristående skolor. I och med de ändringar av skollagen som gjordes för några år sedan kan vi numera

också ingripa mot kommunala skolor som inte uppfyller kvalitetskraven. Det har vi inte kunnat tidigare på samma sätt. Det tycker jag är bra.

Men det finns en double standard här. Utgångspunkten från er sida är att det finns en ojämlikhet, att de fristående skolorna gynnas på de kommunala skolornas bekostnad. Så tror inte jag att det är.

Anförande nr 5

F r e d d y G r i p (V): Det är ett högaktuellt ämne som Cecilia Brinck lyfter fram i sin interpellation. Tack för det! Däremot är interpellationen full av missuppfattningar. För det första tycker Vänsterpartiet inte alls illa om friskolor i allmänhet. Jag har själv, som påpekats i budgetdebatten, jobbat på en friskola, dock driven av en stiftelse. Det vi motsätter oss i Vänsterpartiet är den marknadsutsättning som skolan utsatts för och som är ett hot mot elever och lärare.

Men den kanske viktigaste missuppfattningen är att kommunens insyn skulle vara ett underkännande av Skolinspektionens tillsyn. Ingenting kunde vara mer fel. Faktum är att Skolinspektionen använder den kommunala insynen som en stor del av sin tillsynsrapport. Den kommunala insynen är alltså väldigt viktig för att Skolinspektionen ska kunna göra en tillsyn.

I förra veckan rapporterade SVT om den stora skolkoncernen Academedia som är verksam på skolområdet i Stockholm. De hade lagt 2 av de 4 miljoner som vi har gett dem på att öka lärarlönerna. De andra 2 miljonerna hade man slussat vidare i koncernen. Academedia hade en vinst på 432 miljoner kronor. Trots det tjänar en lärare som är anställd av dem 2 500 kronor mindre i månaden än vad stadens lärare tjänar.

Av de 100 skolor som har lägst lärartäthet är 52 skolor friskolor. Aktiebolag driver 48 av dem.

Utifrån detta borde det vara uppenbart för alla att den kommunala insynen är jätteviktig i en demokrati. Medborgarna har faktiskt rätt att veta vad som händer i det som vi finansierar med våra skattepengar. Dessutom är det så viktigt för Skolinspektionen att göra sin tillsyn.

Det är uppenbart för alla att den kommunala insynen är av största vikt. För det andra är det klart att vi måste sluta leka affär med elevernas utbildning.

Anförande nr 6

Borgarrådet B r i n c k (M): Ibland blir man förvånad. Det kom som en överraskning för mig, och jag tror för de flesta i det här rummet, i synnerhet vänsterpartisterna, att Vänsterpartiet inte har något emot fristående skolor. Jag har hört väldigt många skoldebatter i den här salen genom åren, och det var första gången jag hörde detta eller något som ens var i närheten.

Om det är så, Freddy Grip, tycker jag att det är bra. Då välkomnar jag er till oss som tycker om valfrihet i skolan. Men alla vet ju att det inte är så. Vänsterpartiet gillar inte fristående skolor. Nu har man hängt upp det på debatten om vinst i skolan, men

det är inte det som det handlar om. Det är nämligen så att politiker ska välja skola åt barnen; det ska inte barnens föräldrar göra.

Vi kan diskutera Academedia och lärarlöner väldigt länge. Men det är nu inte det interpellationen handlar om. Interpellationen handlar om att utgå från en budgetskrivning och är dessutom riktad till det socialdemokratiska skolborgarrådet, så jag finner det intressant att Freddy Grip känner att den var riktad till honom.

Jag förutsätter att du ställer samma krav på insyn i vart skattepengar tar väger när det gäller alla andra varor och tjänster som stat, kommun och landsting köper på marknaden.

Anförande nr 7

F r e d d y G r i p (V): Anledningen till att jag kände mig apostroferad är att det står en massa felaktigheter om Vänsterpartiet i interpellationen. Dessutom står Cecilia Brinck här och påstår någonting om vårt parti som jag inte kan hålla med om.

Vi måste kunna skilja på fristående skolor och det fria skolvalet. Tittar vi på internationell forskning ser vi att det fria skolvalet har segregeringseffekter. Det Vänsterpartiet vill är att vi ska få en bra skola för alla. Det är det absolut viktigaste. Då gäller det att det finns en kommunal insyn i skolorna. Det här är viktigt för att föräldrarna ska få veta vad som händer på skolorna. Det är viktigt för att Skolinspektionen ska kunna göra en tillsyn. Det är viktigt för att vi ska få en skola som omfattar alla barn att vi bygger ett skolsystem som håller ihop.

Därför blir jag provocerad av den här interpellationen.

Anförande nr 8

Borgarrådet B u r e l l (S): Jag ska vinnlägga mig om att inte uttrycka någonting som kan provocera borgarrådet Brinck som redan är frustrerad över att inte ha fler repliker.

Jag blev själv inte särskilt provocerad av den här interpellationen. Jag tror nämligen att vi alla innerst inne egentligen skulle vilja se en skoldebatt som saknar det höga tonläge som har präglat debatten de senaste åren och att vi i stället försöker samlas kring den gemensamma uppgiften att se till att alla skolor är bra för våra barn och ungdomar i Stockholm. Om det är kommunen som driver dem gör vi allt för att det ska vara hög kvalitet där och har goda planer och resursförstärkningar för att nå upp till det. Men vi vill naturligtvis också på olika sätt stödja de andra aktörer som finns på det som kallas för skolmarknaden, alltså den andra delen av skolväsendet som drivs av enskilda aktörer – friskolor. Jag skulle väl också tänka att även Cecilia Brinck är intresserad av att få fram ett bra underlag för en sådan diskussion. Det är inte en klåfingrighet, utan det handlar om att ha koll på läget.

Efter mina första månader som skolborgarråd är jag övertygad om att det finns saker att göra när det gäller systematik i dialog och undersökningar av olika parametrar. Det handlar just om det jag sade, nämligen om elevhälsa. Det handlar om barnens utemiljö, att ha koll på hur många kvadratmeter skolgård som våra elever har och hur det ser ut med inomhusmiljön. Det handlar också om att kunna följa löneutveck-

lingen för lärare och över huvud taget argumentera för det som handlar om att öka läraryrkets attraktivitet.

Jag vill tacka för att den här diskussionen kom till stånd och ser fram emot en fortsatt diskussion!

Anförande nr 9

L i s a P a l m (FI): Cecilia Brinck anklagar FI för att medvetet försvåra för fristående alternativ i skolan. Men hon verkar missförstå poängen med ökad insyn. Den är till för att förbättra situationen för eleverna i Stockholm även på friskolorna. Med ökad insyn kan vi se till att resurserna läggs på kvalitet och undervisning som kommer eleverna till del.

Vi vet att friskolor i dag är kraftigt överrepresenterade bland de 100 skolor som har lägst lärartäthet. Stockholm har i dag ett gigantiskt problem när det gäller ojämlikheten i skolan, trots att Sverige nyligen har fått kritik från FN:s barnrättskommitté. Det är viktigt att vi talar om en jämlik skola som en fråga om mänskliga rättigheter. Alla insatser för att förbättra kvaliteten behövs just nu.

§ 3 Interpellation om det var värt drygt 200 miljoner att frysa Förbifarten (nr 2015:1)

Anförande nr 10

Borgarrådet W a n n g å r d (S): Jag hänvisar till det utdelade svaret.

Anförande nr 11

P a t r i k S i l v e r u d d (FP): Tack, finansborgarrådet, som har bemödat sig om att sätta ord vid ord i ett dokument. Dock saknar jag svar på samtliga frågor. Vad Karin Wanngård anser att skattebetalarna har fått för dessa hundratals miljoner kronor nämns över huvud taget inte. Är det månne så att finansborgarrådet har en annan uppfattning än jag? Min uppfattning är mycket tydlig: Skattebetalarna har inte fått något alls för dessa hundratals miljoner. Inte något. Inte en enda meter räls. Inte – gud förbjude – en enda meter väg. Inte heller en enda buss. Inte en spårvagn. Inte en signalstolpe. Ingenting, och detta helt i onödan.

Tycker finansborgarrådet i efterhand, nu när hon vet – det är ändå en poäng med just den frågan – att hon inte fick någonting alls för pengarna, att det var en god idé att frysa Förbifarten? Inte heller det får vi svar på. I stället svarar Karin Wanngård som om frågan fortfarande vore aktuell. Jag tycker att svaret på just den här frågan är viktig, för det ger en bild av hur finansborgarrådet ser på användandet av skattebetalarnas pengar.

Den sista frågan, om byggstarten innebär att den rödgrönrosa majoriteten som helhet nu står upp för bygget av Förbifarten, besvaras möjligen med att regionen bör agera samfällt och med stor tydlighet gentemot riksdag och regering – bla bla bla – och att vi politiska företrädare på denna punkt inte får vara otydliga. Det var ju precis det det var, nämligen ganska otydligt.

Tre förtydliganden efterfrågas alltså från min sida: Vad har skattebetalarna fått för dessa pengar? Var det, nu när Karin Wanngård vet utgången, en bra idé att frysa Förbifarten? Jag kan väl avslöja att jag inte tycker det. Besked från landstinget kom långt innan december. Man hade kunnat ställa frågan utan att frysa bygget. Dessutom skulle man egentligen vilja ställa tilläggsfrågan varför man inte gjorde det. Så den sista frågan: Står majoriteten i sin helhet för byggandet av Förbifarten, eller kommer ni att på andra sätt fördyra och försena eller möjligen fördärva bygget?

Anförande nr 12

Borgarrådet W a n n g å r d (S): Tack, Patrik, för frågan angående Förbifarten! Förbifarten kommer att byggas. Det är någonting som jag har sagt tidigare. I denna interpellation dyker det upp vissa frågor. Frågan gäller om jag tycker att det här var ett klokt beslut nu när jag vet hur det har utvecklats. Det är klart att efterklokskap när man har historien klar för sig är den enklaste formen av klokskap.

Jag tycker faktiskt att det var rätt att med full kraft hävda att vi skulle följa folkomröstningsresultatet när det gäller trängselskatter i Stockholm. Det var det frågan handlade om: om vi ska stå upp för ett folkomröstningsresultat som sade ja till trängselskatt, som Patrik Silverudd själv var med och införde, för att trängselskatt också ska bekosta kollektivtrafik.

I det skedet sade landstingsalliansen nej, vi behöver inte mer pengar till kollektivtrafik. Vi kommer att klara kollektivtrafiken själva. Med efterklokskap kan man också ställa frågan: Var det verkligen klokt att framföra det till regeringen i december när man för några veckor sedan kom och sade hoppsan, vi måste visst höja priset på månadskortet i SL-trafiken. Vi måste visst skjuta upp investeringar. Vi måste glesa ut bussturer därför att vi inte har råd.

Då tycker jag att vi med full kraft från majoriteten i stadshuset försöker säkerställa att det både byggs vägar och kollektivtrafik för att vi ska kunna säkerställa jobb och tillväxt i Stockholm. Då räcker det inte med endast vägar. Vi måste satsa på kollektivtrafiken. Vi måste bygga ut, och vi måste hålla taxenivåer som gör att så många som möjligt, som har möjlighet, väljer kollektivtrafik.

Ja – jag tycker att majoriteten handlade klokt i frågan om Förbifarten. Förbifarten kommer att byggas. Den kommer att invigas med pompa och ståt, men om vi även får styra landstinget ska vi också säkerställa kollektivtrafik.

Anförande nr 13

Åke Askén (MP): 200 miljoner är naturligtvis mycket pengar. Det är ingen tvekan om det, Patrik Silverudd, men det här handlar i grunden om helt andra pengar – mycket, mycket större summor. 27 ½ miljarder var början på början. Sedan har det hamnat på 30 ½ miljarder eller, om man får tro riksdagens utredningstjänst, drygt 60 miljarder. Det är förfärliga pengar som kunde användas mycket bättre än till en motorväg.

Jag undrar hur ni från Folkpartiets sida resonerar när ni ska dra in bussturer och försämra kollektivtrafiken och höja taxan. Ni satsar i stället på den här billeden, när ni hade möjlighet att säga ja till förslaget att pengarna från trängselskatten skulle gå till kollektivtrafiken i stället. Det känns mycket egendomligt. Det känns som någon form av ursparning faktiskt.

Anförande nr 14

Patrik Silverudd (FP): Möjligen kanske vi skulle hålla oss till vilken församling vi befinner oss i också. Men icke desto mindre kan vi konstatera att för 200 miljoner hade vi kunnat tiodubbla funktionshinderssatsningarna som den här staden gör under 2015. Det tycker finansborgarrådet är en baggis i jämförelse.

Med full kraft ska vi följa folkomröstningsresultatet, säger Karin Wanngård. Jag trodde att vi var överens från början om att vi skulle bygga Förbifarten. Jag trodde att vi hade skakat hand på detta över blockgränsen och att vi var tämligen överens. Möjligen kan man säga att det var vi med Dennispaketet också, och det avtalet tog Socialdemokraterna väldigt lätt på.

Det är väldigt svårt att avgöra huruvida den sista frågan besvaras med ett nej av Åke Askén eller inte. Antingen är man nu för att Förbifarten ska byggas – Förbifarten rullar ju på – eller så vill man fortfarande förhindra att den byggs. Jag tycker att detta är lite knepigt.

Karin Wanngård skriver i sitt svar: ”Relativt andra stora infrastrukturprojekt tillbaka i tiden är det dock relativt begränsade förseningar.” Jag har kanske som många andra

här hört talas om relativitetsteorin, men det är med relativitet som med negationer. Man ska undvika dubbla. Jag kan konstatera att relativiteten inte blir dubbelt så bra bara för att man fördubblar den i debatten.

Att skylla på vad tidigare, borgerliga majoriteter gjort eller, som i Karin Wanngårds svar, inte gjort är liksom extra dumt i just detta fall. Jag tycker att det påminner om Annie i *Annie Get your Gun*, fast tvärtom. Hon sjunger att allting som du gör kan jag göra bättre. Man får känslan av att finansborgarrådet i stället säger att allting ni har gjort kan jag minsann göra ännu sämre.

Det är inte ett bra sätt att göra av med skattebetalarnas pengar. Svaret på frågan om ni är beredda att säga upp det avtal som finns och hantera det och göra någonting annat, det svaret gav landstinget väldigt tidigt. Det struntar man i, man körde bara på som om ingenting hade hänt.

Jag vänder mig också väldigt starkt emot att man påstår att om man hade omförhandlat Förbifarten så hade man kunnat tillföra ytterligare medel. Det är ju inte en enda spänn som man tänkte tillföra! Det är bara att ta pengar som redan var tillkomna till Stockholm.

Anförande nr 15

R i c k a r d W a l l (SD): Presidium, ledamöter! Jag håller med ordföranden om att det är viktigt och angeläget att vi ska hålla oss till frågeställningen i interpellationen. Men nu har det sagts som har sagts hittills, och då råkar det vara så att jag sitter i landstingsfullmäktige och även i trafiknämnden. Jag kommer i själva verket från ett möte där. I det sammanhanget tycker jag ändå att vi vill framhålla att det inte har tagits några beslut om eventuella taxehöjningar inom SL-trafiken. I själva verket är det nog så att huruvida det blir det eller inte är det Sverigedemokraterna som bestämmer som det ser ut just nu.

Anförande nr 16

Å k e A s k e n s t e n (MP): Jag fick en fråga om Miljöpartiet fortfarande inte vill bygga Förbifarten. Det vill vi naturligtvis inte. Även vår riksdagsgrupp röstade emot Förbifarten när det senast var uppe för votering. Vi vill inte vara med om att öka biltrafiken i hela den här regionen med 4 procent, vilket Naturvårdsverket, Sika och även Moderaterna i den här församlingen har klargjort. Det är förfärliga siffror räknat i absoluta tal.

Anförande nr 17

R i k a r d W a r l e n i u s (V): Patrik Silverudd undrar vilken församling som egentligen adresseras här, och jag skulle vilja rikta samma fråga till honom. Det är nämligen så att beslutet om att skjuta upp bygget av Förbifart Stockholm inte har fattats i denna församling. Ständigt återkommer borgarna ändå med frågor kring detta. Det beslutet är fattat av en regering som består av två partier, där Vänsterpartiet inte ingår. Det här är därför fel församling att rikta den frågan till, tycker jag.

Vad vi har gjort är att gå med på att inleda en förhandling med landstinget och staten om att fördela trängselskatterna på ett annorlunda sätt. Det hade vi väldigt gärna

gjort, och vi såg fram emot att kunna skjuta till betydligt mer pengar till kollektivtrafik. Men så blev det inte, som vi vet.

I Patrik Silverudds interpellation ingår också en fråga om det numera råder en rödgrönrosa enighet kring bygget av Förbifart Stockholm. Det gör det då inte. Vänsterpartiet är alltså motståndare till att bygga Förbifart Stockholm och tycker att det är ett oändligt slöseri med pengar och vårt miljöutrymme, även om jag inte ska ta den debatten nu.

Vi beklagar alltså att Förbifarten är på väg att börja byggas.

Anförande nr 18

Patrik Silverudd (FP): Ska jag vara riktigt ärlig så sade Karin Wanngård att det var värt att lägga 200 miljoner kronor på ingenting. Inte en meter räls, inte en meter väg – ja, ni förstår, ni har hört det förut.

Jag tycker att det var bra att Vänsterpartiet tydliggjorde att det inte finns någon enighet inom den rödgrönrosa majoriteten när det gäller Förbifarten. Jag konstaterar att jag tyvärr inte har fått svar riktigt på mina frågor och att jag möjligen får spå i stjärnorna huruvida man på andra sätt kommer att försvåra för Förbifartens byggande.

Anförande nr 19

Borgarrådet Wanngård (S): Ordförande, fullmäktige! Jag vill bara passa på att förtydliga att när det gäller de 200 miljoner som Patrik Silverudd relaterar till att vi skulle kunna satsa mer på funktionshindersfrågor, om jag kommer ihåg rätt, i staden, så är det inte riktigt så att dessa pengar tas från stadens kassa. Ingenting faktiskt. Vi pratar naturligtvis om gemensamma skattemedel, men det var ju just det som grunden i den här förhandlingen – att vi ansåg att det skulle gå mer pengar till Stockholm läns landsting för att satsa på kollektivtrafik i Stockholm. Det är det resonemanget går ut på. Det är inte så att Stockholms stad kommer att betala 200 miljoner till någon för detta, utan vi kommer att kunna satsa även på funktionshindersfrågor.

Det är tråkigt att Patrik inte tycker att han fått svar på sina frågor, för jag har försökt att tydliggöra både skriftligt och muntligt här från talarstolen. Sedan är det alltid fritt att raljera över svaren, och det är det som kallas för debatt. Men jag vill ändå, än en gång i den här talarstolen, säga att det inte är ovanligt att större projekt kanske läggs på is. Patrik Silverudds parti har också varit med om att försinka Norra länken och att vägra bygga ut tunnelbanan i sex års tid. Vad det har kostat Stockholms skattebetalare har vi inte ens en prislapp på, men jag vet att det kostar enorma summor med brister som gör att vi inte kan transportera oss ordentligt och med enorma köer i kollektivtrafiken. Det hotar jobb och tillväxt.

Jag ser en växande stad med infrastruktur, med Förbifarten, men också med kollektivtrafik, och det är där vi skiljer oss.

*§ 7 Muntlig frågestund**Fråga nr 1. Slussens expertgrupp*

Anförande nr 20

Borgarrådet L a r s s o n (M): Herr ordförande! Vi har konstaterat att vänstermajoriteten tillsatte en oberoende expertgrupp som har granskat nya Slussen. Vi har också hört att en ny arbetsgrupp ska analysera och dra slutsatser av expertgruppens slutsatser. Då undrar jag: Vad är det för slags arbetsgrupp som det handlar om? Vilka sitter med i den? Hur har personerna tillsatts och av vem? Vilka direktiv har man, när ska man vara klar och så vidare? Det kan ju vara intressant att veta för fullmäktige och för dem som lyssnar på debatten. Det kanske rentav finns en prislapp på detta.

Vad är det arbetsgruppen ska pyssla med, helt enkelt?

Anförande nr 21

Borgarrådet W a n n g å r d (S): Ordförande, fullmäktige! Jag fick kalla på lite hjälp från min borgarrådssekreterare när det gäller vad det är för grupp vi har tillsatt. Jag antar och misstänker att du syftar på att vi nu jobbar med Slussenfrågan. Eller syftar du på att vi formellt har tillsatt någon grupp i kommunstyrelsen eller fullmäktige, från exploateringsnämnden eller stadsbyggnadsnämnden? Jag måste nästan få ett förtydligande.

Det expertgruppen har gjort är att lägga fram en rapport. Denna rapport kommer att återrapporteras till kommunstyrelsen, som gav uppdraget att expertgruppen skulle arbeta. Om det är det arbetet du menar, att expertgruppens rapport ska upp till kommunstyrelsen, är det helt riktigt. Vi arbetar med expertgruppens rapport.

Anförande nr 22

Borgarrådet L a r s s o n (M): Nej, finansborgarrådet, anledningen till att jag ställer frågan är att jag anade att man inte riktigt vet. Det är nämligen så att biträdande finansborgarrådet var väldigt tydlig i medierna samma dag som expertgruppen berättade om sin rapport och att man där hade kommit fram till att det var ett rättvisande underlag som fanns tillgängligt och att Slussen var ett måste-projekt. Då berättade biträdande finansborgarrådet att det nu ska tillsättas en arbetsgrupp som ska gå igenom expertgruppens förslag. Därefter ska majoriteten inom ett par veckor bestämma sig för hur man ska hantera arbetsgruppens förslag på hur man borde hantera expertgruppens förslag.

Då började vi bli lite fundersamma. Finns det en expertgrupp till eller en arbetsgrupp till? Vilka eller vem har tillsatt den? Vilka direktiv har arbetsgruppen? Vi har talat med förvaltningsdirektörer, som inte har en aning om att det finns en arbetsgrupp här. Jag kan lämna över länken till det inslag som fanns på ABC, för där talade man om en arbetsgrupp vid flera tillfällen.

Anförande nr 23

Borgarrådet W a n n g å r d (S): Ordförande! Expertgruppen har alltså lagt fram sin rapport, och denna rapport kommer att rapporteras i kommunstyrelsen. Hur vi nu internt arbetar med expertgruppens rapport känner inte jag något behov av att

redovisa just nu. Men jag känner inte till någon formellt sett utsedd grupp som arbetar med detta.

Att Janne Valeskog som biträdande finansborgarråd arbetar med Slussenfrågan hoppas jag är känt för de flesta. Att han i detta arbete arbetar ihop med majoritetens företrädare som borrar ned sig i Slussenfrågan hoppas jag också är allmänt känt för de flesta som är engagerade i Slussenfrågan. Expertgruppens rapport kommer att rapporteras i kommunstyrelsen. Under tiden arbetar vi med Slussenfrågan. Vad jag känner till kommer detta arbete att fortgå i minst fyra år.

Anförande nr 24

Borgarrådet L a r s s o n (M): Med anledning av vänstermajoritetens höga tonläge kring det som man kallar för bristande transparens i projektet som rör nya Slussen tycker jag att det är ganska anmärkningsvärt att man har haft en sådan fullständig oförmåga att berätta om hur expertgruppen skulle arbeta under den tid som den skulle arbeta, vilka undergrupper som skulle arbeta och så vidare. Man signalerar nu mycket tydligt i medierna och i olika sammanhang att expertgruppens material ska analyseras. Man ska tillsätta en arbetsgrupp, säger man, som uppenbarligen inte är känd i vare sig någon del av staden eller på finansroteln.

Jag börjar då bli lite orolig för den transparens man har talat om. Den torde väl ändå vara viktig även i ett sammanhang där det handlar om expertgruppens arbete.

Anförande nr 25

Borgarrådet W a n n g å r d (S): Det expertgruppen kunde konstatera var det som var min absolut största oro när det gällde Slussen. Det var de ökade kostnaderna. De kunde konstatera att vi inte har tagit höjd för den riskanalys som vi måste beakta när det gäller Slussenprojektet. Vi fick bekräftat att kostnaderna ökar från 8 miljarder till 10 miljarder. Det var det som var min största oro. Vi listade elva punkter i kommunstyrelsen som expertgruppen skall gå in och borra ytterligare i. De har återkommit med en rapport. Den finns att tillgå; det är ingen hemlig rapport på något sätt.

Nu ska denna rapport också läggas fram till kommunstyrelsen. Det kommer ganska snart upp som ett ärende där.

Fråga nr 2. Förskolan i Skärholmen

Anförande nr 26

J a n J ö n s s o n (FP): Ordförande! Min fråga går till skolborgarrådet. I vår lokaltidning Södra sidan kunde man omkring den 13–19 september läsa att om det blev socialdemokratiskt styre efter valet skulle barngrupperna minska direkt efter årsskiftet.

Nu läser jag i Södra sidan för den 7–13 februari rubriken *Förskolans grupper blir större*. Det framgår också att ungefär mer än hälften av alla barngrupper kommer att öka med ett barn.

Min fråga är: Varför har det blivit så här?

Anförande nr 27

Borgarrådet B u r e l l (S): Herr ordförande! Jag tackar för frågan. Först och främst är det glädjande att konstatera att vi alla här vill satsa på förskolan. Det är viktigt att alla barn får en bra start i livet. Det handlar inte minst om att ha rimliga storlekar på grupperna i förskolan. Det är stadsdelsnämnderna, precis som frågeställaren här framhåller, som ansvarar för detta. De har att förhålla sig till de mål och indikatorer som kommunfullmäktige har fastställt. Det är alltså inte rimligt för stadsdelsnämnderna att ha egna mål för barngruppernas storlek, utan man ska rätta sig efter de beslut som finns.

Vi anser också att det är viktigt att vi håller oss till max 14 barn i småbarnsgrupperna, noll till tre år. När barnen är lite äldre, fyra till fem år, kan vi gå upp till max 18. I genomsnitt blir det alltså 16 som indikator.

Det vi gör från utbildningsförvaltningens sida är att vi genom att ha en särskild enhet som har ansvar för förskolan kan följa upp att alla stadsdelsnämnder lever upp till kraven. Det kommer också att följas upp i tertialrapporten, som går upp i kommunstyrelsen, att man kan leva upp till de krav som vi ställer från stadens sida.

Det är viktigt att löpande ha denna dialog. Så har man gjort i alla tider här i Stockholm; man har följt utvecklingen och sett om det är några åtgärder som behöver vidtas för att eventuellt rätta till problem som skulle kunna uppstå.

Anförande nr 28

J a n J ö n s s o n (FP): Jag tackar för svaret. Det är bara det att det var ett väldigt tydligt löfte före valet att man skulle minska barngrupperna i förhållande till hur barngrupperna var då. När vi nu tittar i verksamhetsberättelsen för Skärholmen, och för övrigt även för Liljeholmen, Hägersten och Älvsjö, ser vi att barngrupperna ligger på 15,5. Enligt det nya beslutet ska det upp till 16 eller till och med 16,3.

Det är fortfarande så att föräldrarna i Skärholmen förväntar sig att barngrupperna ska minska jämfört med hur det var under vårt styre. Då kvarstår frågan: När kommer detta att ske?

Anförande nr 29

Borgarrådet B u r e l l (S): Det är alltså 16 som är indikatorn för förskolan i dess helhet, och det är 14 för de yngre och upp till 18 för de lite äldre årsgrupperna. Vi har fastställt detta mål, precis som jag sade, i kommunfullmäktige. Det ska genomföras av stadsdelsnämnderna.

Sedan är det naturligtvis så – och det vet vi allihop – att vi har stora utmaningar. Det är egentligen positivt i grunden: Vi har många som flyttar in i Stockholm, och det byggs mycket i västra söderort, som frågeställaren här tar upp. Vi kommer hela tiden att behöva kämpa för att hitta tillräckligt med lokaler och för att lokalerna inte får bli för dyra. Vi har också stora rekryteringsbehov. Detta är alltså inte någonting som vi tar lättvindigt på, utan det är en hög ambition som vi har fastställt här i kommunfullmäktige. Det är också därför vi tillskjuter resurser till detta.

Anförande nr 30

J a n J ö n s s o n (FP): Uppenbarligen tillskjuts det inte tillräckligt med resurser. Löftet var ju väldigt tydligt före valet. Framför allt från Socialdemokraterna ville man minska barngrupperna jämfört med hur det såg ut under 2014. Då var det som sagt 15,5 barn per grupp, och nu kommer man att nå upp till 16 eller 16,3, som det var precis dagen innan stadsdelsnämnderna antog sitt verksamhetsprogram.

Just i Skärholmen saknas det inte direkt lokaler. Däremot kan jag instämma i att det kan behöva skjutas till mer resurser för att infria målet.

Jag skulle vilja fråga: Vad tycker du att vi ska säga till föräldrarna som i artikeln är oroliga för att barngrupperna nu blir större?

Anförande nr 31

Borgarrådet B u r e l l (S): Ordförande! Det Jan Jönsson och andra ska säga till föräldrarna är att vi har höga ambitioner och att vi kommer att följa upp de mål som kommunfullmäktige har fastställt så att vi kommer att kunna leverera på den här punkten.

Det Jan Jönsson borde vara lite mer orolig för är om föräldrarna frågar hur Folkpartiet hade tänkt lösa detta med tanke på att ni skulle samregera med dels Moderaterna, som ville skära ned 40 miljoner ungefär och hade en budget som var 40 miljoner mindre än den rödgrönrosa majoritetens, med Kristdemokraterna, som hade 155 miljoner lägre på utbildningsområdet, och med Centerpartiet som hade 118 mindre i budgeten. Det kanske Jan Jönsson borde fundera på.

Fråga nr 3. EU-medborgare

Anförande nr 32

S t i n a B e n g t s s o n (C) Herr ordförande! Vi ser alltför tiggare på våra gator. De flesta partier i den här salen – ett undantaget – vill att dessa människor ska få en dräglig tillvaro både i sina hemländer och så länge de är här i Stockholm.

Vid flera tillfällen under de senaste veckorna har vi på olika möten kopplade till socialnämndens arbete diskuterat just arbetet med de hemlösa EU-medborgarna. Vid de här tillfällena har jag påtalat att det är viktigt att värna tiggarnas ägodelar. Varje gång har borgarrådet Larsson lovat att så ska ske. Den senaste gången hon lovade det var tisdagen den 10 februari. Dagen efter det hände det som inte får hända. Vid en avhysning från Sergels torg samlades många ägodelar ihop – madrasser, filtar och kläder – och fördes bort för att brännas. Borgarrådets löften visade sig bara vara tomma ord.

Därför undrar jag: Kommer borgarrådet Larsson att i fortsättningen se till att tiggarnas ägodelar säkras, och hur kommer det i så fall att ske?

Anförande nr 33

Borgarrådet L a r s s o n (MP): Tack för frågan om denna viktiga och svåra situation! Det gäller våra EU-migranter, som vi gärna vill ska sova i sängar och inte bo på gatan och i parker. När det gäller deras ägodelar vill jag säga att det är skillnad när polisen gör en avhysning och när kronofogden gör det. Här handlar det om att

människor sover på gatan. Polisen hade i det här fallet fått signaler från näringsidkare om att de ville ha en avhysning. Avhysningen skedde helt enligt de riktlinjer och regler som vi har bestämt, nämligen att de som sov där fick information två dagar i rad om alternativ som vi har hjälpts åt med och som socialförvaltningen har tagit fram. De kommer också att fortsätta att jobba med detta, som du är mycket väl medveten om.

När människorna skulle därifrån fick de bara ta med sig det de kunde bära, och de tog med sig så mycket de kunde bära. Pappkartonger och andra saker fanns det ingen möjlighet att bära med sig. Då kom någon och städade. Så brukar det gå till när man lämnar en plats. Om man inte kan ta med sig saker så kan man inte det.

Har jag någon lösning på detta? Om man ska hitta en lösning på det får man ställa frågan till vårt civilsamhälle och våra frivilligorganisationer. Många människor har med sig olika saker. Vem ska ta ansvar för det man inte kan bära med sig? Förut kunde man ställa in resväskan på Centralen. Det kan man göra nu också, om man har pengar. Jag ser faktiskt ingen kortsiktig lösning på detta. När Kronofogden gör en avhysning har däremot Kronofogden ett ansvar också när det gäller ägodelar. Det är alltså lite olika.

Jag tar gärna emot synpunkter från Stina om hon har några förslag.

Anförande nr 34

Stina Bengtsson (C): Det var ju många fina ord. Angående det program som ni har satt ihop vet vi alla att det är ett hafsverk; den diskussionen har vi redan haft. Däremot finns det en del bra punkter i det som ni kan jobba vidare med, men det hade varit bra om vi hade haft den diskussionen gemensamt.

Vad gäller själva avhysningen var faktiskt socialtjänsten, som du är ansvarig för, inblandad. Saker togs därifrån. Jag vet inte hur det är med borgarrådet Larsson, men jag är ute ganska tidigt på morgnarna eftersom jag har ett vanligt jobb. Jag vet att tiggarna ofta går tidigt till sina platser. Redan strax före sju är det många som rör sig ute på gatorna. De kanske faktiskt helt enkelt var kvar när avhysningen började.

Vad gäller att åka till andra alternativ är det jättebra att Vinternatt nu utvecklas. Men det är ganska långt till Vårberg, och om man inte har pengar kan det vara svårt att ta sig dit.

Anförande nr 35

Borgarrådet Larsson (MP): Först och främst vill jag tacka mina majoritetsvänner för att vi har jobbat fram ett sådant seriöst och fantastiskt underlag med 16 konkreta punkter för att vidareutveckla det svåra arbete som vi har ärvt av Alliansen bland annat genom att fördubbla antalet platser i Vinternatt. Tack för att vi har kommit i land med det arbetet! Det är ett första steg.

Jag förstår att Stina har många synpunkter som hon vill vara med och dela med sig av för det fortsatta arbetet. Vi kommer att bjuda in Stina tillsammans med andra gruppledare att träffa den nationella samordnaren. Det är ju himla fiffigt om vi kan göra likadant över hela landet.

När det gäller det som skedde på Sergels torg måste jag säga att det var ett skolexempel på ett mycket seriöst och duktigt genomtänkt arbete med kommunikation under två dagar när det gäller var man skulle ta vägen. Alla hade möjlighet att ta med sig precis alla de ägodelar som de kunde bära med sig. Sedan fanns det också kartonger och annat som sopades undan och fördes bort av dem som städade.

Anförande nr 36

Stina Bengtsson (C): Jag vet inte om du tror att det bara var kartonger. Då har du blivit felinformerad. Det var kläder, madrasser och allt möjligt som kan behövas för den som lever på gatan.

Vad gäller ert hastverk till lista har ni helt glömt bort arbetet med hemländerna, där vi har jobbat mycket för att också trygga livet hemma. Vi är inte färdiga, men det finns mycket som ni har glömt i er lista.

Vad gäller avhysningen på Sergels torg hade vi en diskussion, du, jag och resten av gruppledarna, på tisdagens eftermiddag. Morgonen därefter sker denna avhysning, som du borde ha känt till mycket väl. Du kunde ha informerat oss om den, och vi hade kunnat diskutera vidare om ägodelarna och hur vi ser till att detta blir bra. Det var inte bra gjort, Ewa. Det var tyvärr inte det, och det har du ansvar för.

Anförande nr 37

Borgarrådet Larsson (MP): Du talar om att det fanns kläder där. Kläder kan man ju ta med sig. Jag måste säga att jag verkligen inte delar Stinas uppfattning – inte på någon punkt.

Detta var fantastiskt bra gjort. Det var precis enligt den plan som vi har fastställt med information. Det var 50 människor där. Vi hade 50 sängplatser att erbjuda. Det fanns kartor som visade hur man skulle kunna ta sig till de här ställena. Det fanns människor som tog emot dem och som kunde tala med dem. Det fanns människor där under natten.

Jag måste säga att jag ger en stor eloge till dem som jobbade med denna avhysning i kärlek till de människor som vi inte vill ska ligga och sova på Sergels torg.

Fråga nr 4. Tvärbanan

Anförande nr 38

Erik Slottnér (KD): Ordförande! Det gäller Tvärbanans norra gren, som förväntas förlängas till Kista-Helenelund. Arbetet ska påbörjas om några år. Denna norra gren är en oerhört viktig satsning för att underlätta resande med kollektivtrafiken i vår region. Men det finns ett problem för Miljöpartiet, och det är att Tvärbanans norra gren är tänkt att gå via Bromma flygplats. Nu planerar ni att stänga ned flygplatsen till 2022. Därmed riskeras såklart hela norra grenens utbyggnad.

Min fråga till Daniel Helldén är helt enkelt om Helldén är beredd att ta ansvaret för att Tvärbanans norra gren kanske behöver stoppas eller ändra bana för att ni obstruerar kring Bromma flygplats.

Anförande nr 39

Borgarrådet H e l l d é n (MP): Herr ordförande! Om jag ska vara ärlig förstår jag inte riktigt din fråga, Erik. Vad Stockholm behöver ute i kollektivtrafik är en sådan sak som Tvärbanan till Kista och Sollentuna. Vi vet att den gren som går upp till Kista passerar området runt Bromma, Ulvsunda och Solvalla. Det är ett sådant ställe där vi och alla andra har sagt att det behövs en tvärbana.

Man arbetar med den. Dock har det varit en del förseningar. Senast i våras – i mars, tror jag – stoppade landstingspolitikerna projektet för att det inte fanns tillräckligt mycket stadsmässighet i det projekt som man talade om. Det är många barriärer, broar och annat som man skulle utreda och gå igenom. Egentligen skulle man ha börjat bygga i år, men även tidigare år har man stoppat det hela i och med att man ändrade en del delprojekt. Sundbyberg har varit riktigt i luven på SL för att man håller på att bygga i Rissne och inte riktigt vet hur man ska få till det.

Det pågår saker kring SL som jag inte riktigt kan bedöma, men detta är någonting som vi behöver när vi utvecklar Stockholm. Vi behöver också Tvärbanan ut till Kista; det blir ett jättebra projekt.

Anförande nr 40

E r i k S l o t t n e r (KD): Ordförande! Nu gällde min fråga Miljöpartiets ansvar i detta. Det handlade inte så mycket om SL utan om ert agerande i Stockholms stad. Ert problem är att norra grenen av Tvärbanan ska få ett stopp, en hållplats, vid Bromma flygplats just för att underlätta kollektivt resande och underlätta tillgängligheten till flygplatsen.

Men enligt era planer ska ni starta en gigantisk byggarbetsplats någon gång efter 2030, så det kanske blir färdigställt enligt era planer eftersom det är så mycket som ska byggas någon gång vid nästa sekelskifte. Man kommer alltså inte att kunna bygga eller ha en hållplats vid denna byggarbetsplats. Det är självklart. Man kommer aldrig att anlägga en hållplats som kommer att kunna tas i bruk någon gång vid 2060–2070 och in på nästa sekelskifte. Då undrar jag hur ert agerande kring Bromma flygplats kommer att försena Tvärbanans norra gren.

Anförande nr 41

Borgarrådet H e l l d é n (MP): Just nu har regeringen tillsatt en förhandlingsperson, Anders Sundström, som tittar på frågan hur vi ska kunna göra med Bromma och flygtrafiken och möjligheterna att bygga bostäder, för det är det vi behöver i Stockholm. Vi behöver mycket bostäder, och det här är en sådan plats som är viktig för bostadsförsörjningen i Stockholm. Det är en viktig utgångspunkt. När vi har tittat på det tidigare – det vet också Erik Slottner – hade vi gärna önskat att Tvärbanan skulle gå mer västerut för att hamna mitt i en framtida stadsdel. Vi vet att det inte går just nu.

Den planering som finns nu går vid Bromma blocks. Där finns inga som helst problem, utan här kan man bygga. Man kan bygga Tvärbanan, och när vi sedan kommer dit fram där vi kan planera färdigt för att bygga bostäder är vi i läget att det finns en tvärbana där. Den behövs upp till Kista, och vi behöver den till Sollentuna för att kunna få de bra kollektivtrafiktransporter som finns där.

Anförande nr 42

Erik Slottnér (KD): Ordförande! Tvärbanans norra gren planeras att vara färdig ungefär samma årtal som ni planerar att lägga ned Bromma flygplats. Då har man alltså anlagt en hållplats på ett ställe som gör att den kommer att bli en spökhållplats. Den kommer också att förbli en spökhållplats i flera decennier framöver. Det är klart att SL aldrig kommer att acceptera detta. Förhandlingspersonens uppdrag ska vara klart i oktober nästa år, om jag är rätt underrättad. Men SL håller på att planera Tvärbanans norra gren *nu*. Det är fullt sjå med stadsbyggnadskontoret och exploateringskontoret. Det är klart att de i god tid måste få veta hur det ska bli med Bromma flygplats och veta var någonstans man ska lägga hållplatsen i denna mycket viktiga infrastruktursatsning.

När ni nu håller på och förhalar detta arbete som ni gör riskerar hela Tvärbanans förlängning också att förhalas. Det är inte vad Stockholmsregionen behöver just nu.

Anförande nr 43

Borgarrådet Helledén (MP): Vad Stockholm behöver är en ordentlig utveckling. Vi behöver bostäder, vi behöver arbetstillfällen och vi måste få en bra kollektivtrafik. Där är Kistagrenen en del. Jag vet inte om Erik Slottnér har tittat på de planer som finns för Kistagrenen och hur många stationer det rör sig om som ska byggas. Jag vet inte om han har sett hur banan dras förbi Bromma blocks, som oavsett en eventuell terminal för flyget är en plats där det är en otrolig massa människor som rör sig. Det är en plats som oavsett detta kommer att behövas. Därmed kan vi också få de stationer som behövs längre fram vid Solvalla, Rissne, Kista och så vidare. Det är inte ett problem – snarare tvärtom.

Det största problemet vi har haft med stora utvecklingsprojekt i Stockholm är att vi har byggt bostäderna först, och sedan har kollektivtrafiken kommit därefter. Det har ställt till det. Här har vi en möjlighet att göra tvärtom.

Fråga nr 5. Fattiga EU-medborgare

Anförande nr 44

Andrea Ström (M): Stockholm har i dag, precis som många andra städer runt om i EU, en allt större utmaning i och med EU-medborgare som kommer hit för att tigga. I januari månad kunde vi konstatera att över 500 EU-migranter bodde på Stockholms gator på 66 olika boplatser under omänskliga förhållanden. Borgarrådet har själv uppgett att vi i dag har kunnat uppbåda ungefär 150 tillfälliga sovplatser för de personer som har avhysts. Det är platser där man får bo i fem till sju dagar.

Jag vill därför fråga borgarrådet Larsson hur de 150 platserna ska fördelas på de 500 som kommer att avhysas samt vad som händer efter de fem till sju dagar då man har bott där och återigen står på gatan.

Anförande nr 45

Borgarrådet Larsson (MP): Ordförande! Tack för frågan! Situationen i Stockholms stad när det gäller våra EU-migranter har förändrats under 2014. De 16 punkterna i det seriösa, fina program som vi har tagit fram är till för att vi ska hjälpa till med akuta insatser. Dem jobbar vi på med, och det vet du. Vi gör vårt allra bästa.

Där finns också anvisningar för hur vi gör avhysningar. Vi gör dem på så sätt att vi informerar, helst flera dagar innan, om att det inte är okej att bo på ett ställe. Man får kompetensen av uppsökare som kan tala flera språk, så att man blir förstådd. Man får information om vart man ska ta vägen, och man får en karta.

När det gäller dem som bor på våra gator – just nu har vi de störta bosättningarna och flest människor på Norrmalm och Östermalm – får de ett erbjudande. Vi säger: Nu får ni inte vara här längre, och nu får ni en ordentlig säng! Under de dagar man bor där får man fortsatt information. Stadsdelen är med och informerar och är aktiv, och stadsdelarna får också ersättning för de städkostnader som de har utifrån de människor som har bott på gatorna.

Det här är ett oerhört avancerat arbete. Samtidigt som vi jobbar med det jobbar vi med människor som vi hjälper på plats, det vill säga gammalt traditionellt biståndsarbete, egentligen. Där har vi också ett aktivt arbete på gång. Tidigare frågeställare sade att vi inte bryr oss om det. I inledningen på dessa 16 punkter som stadsledningskontoret har skrivit står det att vi har väldigt mycket bra arbete på plats. Det är långsiktiga lösningar, och vi har två bollar i luften

Anförande nr 46

A n d r e a S t r ö m (M): Tack för det! Men både du och jag vet att de allra flesta fortfarande står utan lösning fem till sju dagar senare. Min fråga kvarstår. Efter fem till sju dagar, när man återigen befinner sig på gatan – vad är lösningen då? Ska man hålla på med denna flyttkarusell hur många gånger som helst?

Den första avhysningen ägde rum i onsdags i förra veckan. Jag vill fråga hur många av dem som avhystes som faktiskt valde stadens boendalternativ och hur de tog sig dit. Du säger att man tar sina saker och går, men det är långt att gå från Sergels torg till Vårberg.

Anförande nr 47

Borgarrådet L a r s s o n (MP): Nej, man gick inte. Den första natten var det 34 stycken som själva valde det erbjudande som Stockholms stad föreslog. Sedan var det... Jag har siffror på detta, så jag kan ge dig dem efter debatten. Vi kan ta upp det och fortsätta på socialnämnden, så kan alla få höra det. Vi har ju socialnämnd i morgon, och jag tror att alla är intresserade av detta.

Ja, vad händer sedan? Sedan måste man ta ställning. Om man inte får sova på Stockholms gator måste man själv ta ställning: Vad gör jag nu? Jag kan inte sova på Stockholms gator. Vi har härbärgen i Stockholm som har öppet. Dem håller vi också på att jobba med. Vi öppnar fler härbärgen. Jag vill återigen säga att evakueringslokalen är en nödlösning.

Vad händer sedan? Vi hoppas att vi kan fortsätta att jobba med två bollar i luften samtidigt. Min övertygelse är att människor inte vill vara här och tigga. De vill vara hemma med sina barn i sin egen bostad. 99 procent har en egen bostad hemma.

Anförande nr 48

A n d r e a S t r ö m (M): Många bollar verkar det vara. Det är alltså 18 personer som blev avhysta och som inte valde det här alternativet. Vet man vart de tog vägen?

Miljöpartiet drev tidigare, under förra mandatperioden, hårt en tak-över-huvudet-garanti. Har alltså borgarrådet valt att överge den tidigare politiken och att driva en ny linje nu?

Anförande nr 49

Borgarrådet L a r s s o n (MP): Vad borgarrådet Larsson jobbar med just nu är att försöka lösa en akut situation, som detta är. Vi har försökt lösa den så att människor inte behöver bo på gatan. Sedan jobbar vi också långsiktigt så att människor inte ska behöva komma hit.

De 18 personer som du tog upp tror vi – men vi är inte riktigt säkra, och vi kan kolla detta i morgon – sökte upp de olika kyrkor som har öppnat sina dörrar. Vi karterar inte människor på det här sättet, men jag hoppas innerligt att de sov i en säng den natten.

Fråga nr 6. GAPF (Glöm Aldrig Pela och Fadime)

Anförande nr 50

I s a b e l S m e d b e r g P a l m q v i s t (FP): Ordförande och fullmäktige! GAPF står för Glöm Aldrig Pela och Fadime. De har ansökt om 1 miljon kronor till ett projekt mot tvångsgifte. Socialförvaltningen yrkade avslag på ansökan med hänvisning till att denna typ av verksamhet redan bedrivs på annat håll.

För oss i Folkpartiet är det självklart att GAPF:s ansökan ska beviljas. Man måste ta fler initiativ, och man måste stötta kampen mot hedersvåld och tvångsgifte.

Nu vill jag fråga vad socialborgarrådet Ewa Larsson tycker om detta.

Anförande nr 51

Borgarrådet L a r s s o n (MP): Ordförande! Jag delar helt Isabels inställning; föreningen riksorganisationen Glöm Aldrig Pela och Fadime gör ett jätteviktigt arbete. Det var den organisationen som väckte oss i riksdagen en gång i tiden när det gäller att hedersrelaterat våld finns och hur våra kvinnor ute i Sverige som inte har kommit in i samhället har det i dag.

Nu var det lokalföreningen som sökte bidrag här i Stockholm. Jag var inte med på det sammanträdet. Det var förra året. Då bordlade man ansökan. Det gjordes därför att det fanns en osäkerhet, naturligtvis. Annars skulle man inte ha bordlagt det. Nu när jag är med och bestämmer är jag väldigt glad att ansökan bordlades, för nu har vi en möjlighet. Annars hade det blivit ett avslag. Förslaget var ett avslag, men nu är det alltså bordlagt.

Nu får vi möjlighet att göra någonting åt detta. Vi har ett organisations- och föreningssammanträde den 24 mars. Detta tas då i en delegation under socialnämnden. Där är mitt förslag, som jag hoppas blir biträtt av en majoritet, att vi ska återremittera ärendet så att det kan omarbetas. Det är mitt svar till dig här i dag.

Anförande nr 52

I s a b e l S m e d b e r g P a l m q v i s t (FP): Det är riktigt att det kommer att komma upp vid nästa sammanträde efter att ha varit bordlagt. Utmaningen ligger i att det är den ansökan vi har att ta ställning till. En återremittering kommer i princip att

handla om att vi får tillbaka samma ansökan. Om man tittar på ansökan ser man att den handlar om att försöka motarbeta tvångsgifte. Förvaltningen gör bedömningen att GAPF:s projekt inte kompletterar socialnämndens verksamheter. Det gör att det i så fall blir omöjligt för oss att bevilja ansökan.

Jag undrar: Hur resonerar du då? Hur ska vi kunna bevilja någonting som förvaltningen redan har sagt att vi har tillräcklig egen verksamhet för i denna fråga?

Anförande nr 53

Borgarrådet L a r s s o n (MP): En bordläggning är att man lägger en död hand över ärendet. Jag är glad att man gjorde det, eftersom man inte var överens. Annars hade det blivit ett avslag. Nu har vi möjlighet att göra någonting åt ärendet. Då är mitt förslag att det återremitteras. När vi återremitterar någonting kan vi jobba med ärendet, och då kan det komma tillbaka.

Jag kommer att föreslå – och jag hoppas att ni går med på det – att vi inte ska vänta till nästa organisationssammanträde utan att vi lyfter detta till socialnämnden, för då går det lite fortare. I den bästa av världar kan det då komma tillbaka som ett nytt ärende redan i april. Jag vet inte om vi hinner med det, men det är i alla fall min strategi. Jag tror att vi alla här i rummet tycker att verksamheten är viktig. Nu är det lokalföreningen i Stockholm det gäller, och vi får se hur den kommer att jobba. Jag tror att många vänder sig till föreningen Pela och Fadime därför att de är kända. Många som inte känner till vår egen verksamhet kommer in och får stöd. Det gäller bland annat en jourtelefon som de ville ha pengar till.

Anförande nr 54

I s a b e l S m e d b e r g P a l m q v i s t (FP): Som du säkert vet har Folkpartiet drivit frågan framför sig i många år, och det kommer vi att fortsätta att göra.

Jag tycker ändå inte att du svarar på min fråga. Förvaltningen hänvisar till att vi redan bedriver denna verksamhet i egen regi i form av Origo, Kruton och annat. Jag kan inte förstå det där. Det är samma sak som den fråga som du svarade på tidigare om hemlöshet. Vi är överens om att civilsamhället, som du säger, ska göra stora insatser för att vi ska kunna klara av den här utmaningen. Det är precis samma utmaning som vi står för inför hedersvåldsfrågan. Vi klarar inte det här själva. Det räcker inte. Vi vet, både du och jag, hur många tusentals ungdomar som är utsatta för det här.

Hur kan vi då bara över huvud taget hänvisa till att vi driver verksamhet i egen regi? Det undrar jag. Med andra ord: Hur ska en återremiss kunna göra skillnad för den inställningen från förvaltningens sida?

Anförande nr 55

Borgarrådet L a r s s o n (MP): Nu tror jag att Folkpartiet ska vara glada att vi har en ny majoritet. Jag tror att vi kommer att landa i samma inställning; vi vill hjälpa föreningen. Men på vilket sätt kan återremissen tala om.

Vad ska jag mer säga? Du säger att det är Folkpartiet som har drivit frågan. Det var ju Mona Sahlin som bjöd in Glöm Aldrig Pela och Fadime till riksdagen eftersom hon hade uppfattat att detta var någonting som var på gång. Jag tycker inte att ni ska

säga att det är Folkpartiet som har gjort detta. Det är väl alla vi partier som jobbar för jämställdhet och lika värde! Jag förstår att man vill ha sina frågor och säga att det här är vår fråga och det där är inte vår fråga. Men jag ställer inte upp på det resone-manget. Jag tycker att vi jobbar med det här tillsammans, och jag tror som sagt att för Folkpartiet är det bra att vi har ny majoritet i socialnämnden.

Fråga nr 7. Slussen

Anförande nr 56

H a n n e s H e r v i e u (C): Jag hörde ett litet "yes" från finansborgarrådet. Det gläder mig!

Åhörare, herr ordförande! Projekt Nya Slussen är kanske en av de mest långlivade och utdragna frågorna i modern tid i Stockholmspolitiken. Den nya majoriteten har ansträngt sig å det yttersta för att förlänga detta ytterligare. Nu har man tillsatt en expertgrupp, som vi tidigare diskuterade, som skulle komma med ett utlåtande i Slussenfrågan. Man var inte riktigt nöjd med bara expertgruppens utlåtande, utan tillsatte även en analysgrupp som skulle analysera expertgruppens analys.

Om denna expertgrupp sade biträdande borgarrådet Jan Valeskog till Sveriges Radio den 2 februari att man skulle komma med ett besked inom två veckor. Även om det i nya majoriteten råder skiljaktigheter om hur lång en arbetsdag är bör det inte finnas skiljaktigheter om hur lång tid två veckor är. Eftersom det i dag är den 16 februari och man den 2 februari sade att man skulle komma med besked inom två veckor är frågan: Var är beskedet?

Anförande nr 57

Borgarrådet W a n n g å r d (S): Det är en väldigt bra fråga. Jag tror absolut inte att vi har olika uppfattningar om hur lång tid två veckor är. Det som har hänt är mycket riktigt att expertgruppen har lämnat sin rapport. Vi har tagit emot expertgruppens rapport utifrån de elva punkter som vi listade i kommunstyrelsen när vi gav uppdraget till expertgruppen. Expertgruppens rapport ska till kommunstyrelsen. Det är alltså kommunstyrelsen som kommer att få rapport om expertgruppens arbete.

Det som händer just nu är naturligtvis att vi tittar på vad expertgruppen har kommit fram till. Det som är oroväckande är kostnadsökningen. Det som också är hårt konstaterat är att 80 procent av den nuvarande Slussen måste rivas, och att det är oerhört dåligt skick på Slussen i dag. Vi måste göra någonting.

Detta kommer att rapporteras till kommunstyrelsen. Som du tog upp inledningsvis är detta en fråga som många är engagerade i. Det är en fråga som vi har behandlat i den här fullmäktigesalen i många år, och vi är många som är engagerade. Med detta sagt ska jag också vara tydlig med att säga att Slussen måste komma framåt. Vi måste komma framåt med att säkerställa att inte nuvarande konstruktion helt enkelt ramlar ihop. Nuvarande Slussen är i ett så dåligt skick att vi måste komma vidare.

Det finns all anledning att ta detta kostnadskenande på största allvar, och det finns all orsak att verkligen borra sig in i detta så att vi kan komma vidare i Slussens arbete. Det kommer att ske snart i kommunstyrelsen. Två veckor var nog tyvärr lite felkalkylerat.

Anförande nr 58

H a n n e s H e r v i e u (C): Herr ordförande! Jag tackar för svaret. Jag delar mycket av problembeskrivningen: Detta är en oerhört viktig fråga. Det är helt avgörande för Stockholms utveckling och för stockholmarna att vi kommer framåt i detta.

Är det då inte väldigt olyckligt att en så pass ledande företrädare uttrycker sig så glasklart i medierna som Jan Valeskog gjorde när han sade att den nytillsatta analysgruppen inom två veckor att ha analyserat den tidigare expertgruppens analyser?

Anförande nr 59

Borgarrådet W a n n g å r d (S): Självfallet är det så att när expertgruppen nu har lagt fram sin rapport är det inget konstigt att vi arbetar med den rapporten på finansroteln i och med att vi ska lägga fram ärendet i kommunstyrelsen. Sedan var det väl olyckligt att man inte hade exakt koll på när kommunstyrelsen äger rum och när handlingarna skickas ut. Men jag hoppas att du har uppfattat av uttalandet att vi skyndsamt arbetar med frågan.

Anförande nr 60

H a n n e s H e r v i e u (C): Herr ordförande! Vad jag upplevde främst i uttalandet var väl att majoriteten inte kommer framåt utan att man lägger fram nya grupper som ska analysera ytterligare och att man ger tidsramar som man sedan inte håller.

En liten hobby jag har är något som många andra säkert också har gjort tidigare. Man gick omkring och tittade på gamla valaffischer och analyserade gamla valsloganer. Jag tänkte återupprepa några gamla valsloganer från Socialdemokraterna. 2010 lät det: Vi kan inte vänta. Den man använde 2014 var denna: Någonting håller på att gå sönder.

Det är korrekt. Någonting håller på att gå sönder, och det är Slussen. Det är korrekt att några inte längre kan vänta, och det är stockholmarna.

Anförande nr 61

Borgarrådet W a n n g å r d (S): Jag funderar på valaffischer. Men jag kommer bara att tänka på ”Det här är Lennart”, och den kanske inte passar i Slussendebatten.

När det handlar om Slussen arbetar vi för fullt med Slussenfrågan. Vi tar detta på allvar: kostnadskenandet, att Slussen håller på att rasa ihop och att vi måste gå vidare för att säkerställa att Slussen verkligen fungerar för stockholmarna i framtiden. Vi arbetar skyndsamt med detta. Jag har inga hemliga grupper, och jag arbetar utifrån expertgruppens rapport.

Fråga nr 8. Sergels Torg

Anförande nr 62

E r i k S l o t t n e r (KD): Ordförande! Jag trodde faktiskt att det var en annan fråga jag skulle ställa, men då ställer jag en fråga om Sergels torg. Jag hade nämligen lämnat in tre frågor.

Sergels torg är ett ämne som har diskuterats under många år. Någonting behöver göras på denna plats för att skapa en trivsammare mötesplats och framför allt öka tryggheten på området, som inte minst under senare år har blivit alltmer otryggt.

Min fråga till borgarrådet är egentligen om det finns några planer på att göra någonting på Sergels torg under den här mandatperioden och i så fall vad.

Anförande nr 63

Borgarrådet M o g e r t (S): Tack så mycket för frågan! Jag var inte heller riktigt beredd på att det var den du skulle ställa.

Det som kanske framför allt behöver göras kring Sergels torg i dag är ett socialt arbete, skulle jag säga. Det är ett polisiärt arbete som vi skulle behöva göra på ett mycket starkare och mycket mer systematiskt sätt än vi gör i dag. Men jag antar att det handlar om stadsbyggnadsmässiga frågor eftersom du ställer frågan till mig.

Under den tid på tre och en halv månad som vi har styrt hittills har vi inte lyft några initiativ för Sergels torg. Däremot är det kanske en av de frågor som vi måste diskutera. Jag är öppen för att diskutera den med er. Arbetet med Sergels torg har legat i träda de senaste tio åren. Det senaste som hände var väl egentligen inglasningen av Hästskogången, som kom till när jag var gatu- och fastighetsborgarråd.

Jag är som sagt öppen för en diskussion. Det finns inga pågående ärenden och inga pågående planer, men jag för gärna en diskussion om vad vi kan göra kring platsen. Jag tror att vi kan göra saker, men jag tror inte att svaret nödvändigtvis är en fortsatt inglasning.

Anförande nr 64

E r i k S l o t t n e r (KD): Ordförande! Det är jättebra att borgarrådet är öppen för diskussion. Han verkar också vara öppen för och positivt inställd till vissa förändringar. Jag tror att ett av problemen är att de förändringar som har föreslagits ofta har varit ganska storslagna sådana – kanske av arkitekter som vill sätta sitt namn på kartan eller av politiker med stora drömmar och visioner som kanske vill ha monument efter sig.

Jag är övertygad om att man med mindre medel kan åstadkomma förändringar. En sådan sak är exempelvis att det inte finns ett enda blomsterarrangemang på Plattan. Det är extrem brist på sittplatser. Det finns ett par bänkar uppe i något hörn, där det pågår droghandel – det kan jag garantera. Så fort jag satte mig där en gång kom det fram någon och frågade om jag ville ha någonting, som jag kan säga inte var av laglig karaktär.

Anförande nr 65

Borgarrådet M o g e r t (S): Du får vara försiktig. Detta är ställen man kan göra affärer på, har jag förstått.

Jag tror precis som du att vi kan göra saker med ganska små medel. Det kommer att bli ännu mer intressant när vi nu lyfter platser runt omkring, som exempelvis Brunkebergstorg. Vi stärker upp de delarna av staden, och då kommer sambandet ned mot Sergels torg att bli ännu mer intressant. Det kommer kanske att skapa andra

typer av rörelsemönster, som skapar nya möjligheter att göra saker. Jag är som sagt mer än öppen för den typen av diskussioner.

Anförande nr 66

E r i k S l o t t n e r (KD): Jag tror att det händer grejer på själva Sergels torg nu. Det händer mycket, och det kommer att vara en byggarbetsplats under flera år framöver med tanke på ytskiktsrenoveringarna. Men om vi kollar på själva Plattan finns det starka bevarandegrupper i Stockholm som vurmar mycket för det modernistiska stadsbyggandet och som tycker att Plattan, Sergels torg och omgivningarna däromkring är ett sinnemärke för hur man ska planera stad. Det är rätt starka grupper som agerar i Stockholm och som jag tror att vi ska akta oss för. Jag tror att de också är en del av anledningen till att det har hänt så lite med just Plattan.

Jag skulle rekommendera borgarrådet att ta samtal med fastighetsutvecklare, inte minst med organisationer som City i samverkan som har mycket bra planer för området. Men jag tror också att det krävs en viss investering från kommunens sida – att punga ut med några miljoner i nästa budgetarbete för att det ska ske någonting. Det tror jag skulle verka positivt också för tryggheten i området.

Anförande nr 67

Borgarrådet M o g e r t (S): Tack för att du lyfter frågan! Detta är en av de centrala platserna i Stockholm. Jag kan inte känna att det i dag finns en strömning bland arkitekter som säger att detta är ett planeringsideal. Däremot vet jag att för många i min generation som är födda i Stockholm och uppvuxna i Stockholms tunnelbana, höll jag på att säga, är Sergels torg och Plattan lite av hjärtat i staden. Så visst finns det en del av detta som är en identitet för många stockholmare. Det ska vi vara medvetna om när vi rustar upp och lyfter platsen.

Fråga nr 9. Stockholms stads kvalitetsutmärkelse

Anförande nr 68

S t e n N o r d i n (M): Herr ordförande! I höstas blev det en del rabalder omkring kvalitetsutmärkelsen. Jag tänkte inte ta upp just den händelsen, men jag undrar vad den får för bäring på framtiden. Det är det jag vill med lyssna med finansborgarrådet om, och det är därför frågan ställs dit.

I den efterföljande diskussionen som var här i fullmäktige talades det från majoritetens och det berörda borgarrådets sida om att man eventuellt skulle se över riktlinjerna och sådana saker. Själva händelsen implicerade ändå en viss politisk syn på vilka som borde få utmärkelsen och inte. Jag skulle vilja säga att det är därför kvalitetsutmärkelsen har överlevt genom olika majoriteter: Vi har hållit politiken borta från detta. Politiken sätter målen för vilken kvalitet man ska uppnå. Sedan låter vi professionen välja vilka som ska få utmärkelsen. Att nå fram till en utmärkelse innebär för de enheter som gör det ett oerhört hårt och strukturerat arbete; det ska vi veta.

Därför vill jag fråga finansborgarrådet för det första: Avser majoriteten på något sätt att se över riktlinjerna? För det andra: Tänker finansborgarrådet säkerställa att det inte blir någon politik i kvalitetsutmärkelsen framöver?

Anförande nr 69

Borgarrådet W a n n g å r d (S): Ordförande! Jag tackar Sten Nordin så mycket för frågan. När det gäller kvalitetsutmärkelsen och vad som är politik och inte vill jag säga att allt är politiskt. En del säger att saker och ting inte är politik, även om jag i vissa lägen kan tycka att det är det.

Vi ska ha kvalitetsutmärkelsen i staden. Jag tycker att det är ett bra arbete som görs. Det är många verksamheter som vill vara med och visa upp sin goda kvalitet i förhoppning om att få ett pris för det.

Vi ska se över riktlinjerna. Det beror på att det som kom upp här i höstas var att man kanske inte riktigt tog hänsyn till vad personalen ansåg om sin arbetsplats. Det handlar om att väva in detta som en del i kvalitet – att det också handlar om en god arbetsmiljö för personalen. Man kan se det som ett politiskt ställningstagande, och man kan också se det som att man är en god arbetsgivare – att man också ska upprätthålla en god arbetsmiljö för personalen. Tyvärr har detta inte gått igenom så pass mycket som jag skulle vilja se det i kvalitetsutmärkelsen.

Men vi kommer att fortsätta att ha kvalitetsutmärkelsen. Jag har redan hört från verksamheter som har hört av sig för att de vill vara med i arbetet att säkerställa en god kvalitet. Det är ett väldigt fint pris att få, och det är också ett sätt att dela med sig av goda erfarenheter till andra verksamheter. Det är det vi hoppas uppnå – att de som vinner kvalitetspriserna gärna sprider den fantastiska verksamheten och den kunskap som finns för att upprätthålla en god kvalitet till stockholmarna och för stockholmarna. Det är därför detta pris är viktigt.

Anförande nr 70

Sten Nordin (M): Ingen får kvalitetsutmärkelsen utan att hela personalgruppen är djupt involverad i arbetet. Då kan man inte nå fram till kvalitetsutmärkelsen. Det vet finansborgarrådet lika bra som jag.

Politiken handlar om att vi i den här församlingen sätter mål för kvaliteten i staden och formulerar kvalitetsmål. Det är ett uppdrag vi har från väljarna. Men när vi sedan ska se vilka verksamheter som når upp till målen menar jag fortfarande att detta måste hållas fritt från politisk inblandning.

Det är därför som vi som har haft den stora förmånen – här var det också en skillnad – att dela ut kvalitetsutmärkelsen faktiskt inte har vetat vem som vinner förrän vi sprättar upp kuvertet. Då först har vi sett vem det är som vinner. Det är också någonting som finansborgarrådet har ett ansvar att vårda för framtiden – att det är just på det sättet. Det kan inte vara okej att borgarrådet underkänner de enheter som får kvalitetsutmärkelsen enligt de riktlinjer och det system som staden har lagt upp.

Anförande nr 71

Borgarrådet W a n n g å r d (S): Vi kommer i staden att arbeta med kvalitetsutmärkelsen. Jag förutsätter att vi kommer att kunna arbeta ganska brett med detta. I det arbetet behöver vi ibland revidera riktlinjerna, och jag anser att det är dags att gå igenom och revidera riktlinjerna. Ett jobb är gjort, och det har gjorts väldigt bra. Men jag skulle verkligen vilja se en bättre kvalitet i staden. Vi vet att vi behöver fler verksamheter som upprätthåller en hög och god kvalitet. Om jag kan använda

kvalitetsutmärkelsen för att fler verksamheter blir bättre vill jag göra det. Om vi bara delar ut pris utan att fler verksamheter anammar det goda arbetet har vi bara kommit en liten bit.

Jag kommer att göra mitt yttersta för att kämpa för en god kvalitet i alla våra verksamheter. Då kan kvalitetspriset vara en del för att få bättre kvalitet i staden.

Anförande nr 72

Sten Nordin (M): Nu höll finansborgarrådet ett brandtal men svarade inte riktigt på frågan.

Riktlinjer – visst kan man se över dem. Då hoppas jag att finansborgarrådet öppnar för att det också ska råda en bred enighet om detta. En kvalitetsutmärkelse som hamnar i ett politiskt gräl kommer inte att ha så stort värde. Det är just därför den har överlevt; vi har haft den i mer än 20 år, Karin Wanngård. Den har bidragit just till att höja kvaliteten, för själva arbetet med att delta i kvalitetsutmärkelsen är ett aktivt kvalitetsarbete på den berörda enheten. Detta ska inte glömmas bort. Det är ingen chef som har suttit på sitt rum och skrivit ihop en snitsig ansökan om att få kvalitetsutmärkelsen. Det är ett tufft jobb.

Det är oerhört viktigt att finansborgarrådet lovar två saker. Det ena är att sträva efter fortsatt bred politisk enighet där man kan lita på kvalitetsutmärkelsen. Det andra är att hålla partipolitiken borta från själva utdelandet och vem som får utmärkelsen.

Anförande nr 73

Borgarrådet Wanngård (S): Om det är någonting som jag kan lova i den här salen är det att jobba för hög kvalitet i våra verksamheter. Jag har varit en av dem som verkligen har framhållit att vi kan bli bättre när det gäller kvalitet i våra verksamheter och i den privata verksamhet som vi upphandlar eller som utför tjänster för stockholmarna. Det kommer vi att kunna göra.

Det är självklart att vi på det sättet har en kvalitetsutmärkelse. Jag har aldrig hitintills fått förmånen att sprätta upp något kuvert, så jag vet faktiskt inte riktigt hur den processen går till. Men jag hoppas att jag kommer att bli inblandad i den, och jag ska naturligtvis säkerställa att den går korrekt och riktigt till även framöver.

§ 15 Byggnation av ny läktare med tillhörande servicebyggnad på Grimsta IP

Anförande nr 74

S i s s e l a N o r d l i n g B l a n c o (FI): Ordförande! Att specialidrottsförbunden ställer orimliga krav på att och hur kommunerna ska investera skattepengar i elitarenor är problematiskt. Här handlar det om pengar som borde komma breddidrotten till del. Det gäller inte minst satsningar på barn- och ungdomsverksamhet i ytterstaden. Det är mot bakgrund av detta som FI menar att en genusanalys behöver göras i alla investeringar. Det är också därför vi har sett till att få in genusbudgetering i den rödgrönrosa majoritetens budget.

I vår gemensamma budget har vi nu åtagit oss att se till att resurser fördelas jämnt oavsett kön och att stadens egen verksamhet bidrar till detta. Att en elitarena kostar staden 58 miljoner medan kvinnojourerna får 16 miljoner, och i föregående budget bara fick hälften av denna summa, är ett exempel på resursfördelning som med all tydlighet visar på behovet av genusbudgetering. Därför är vi väldigt glada att ingå i en majoritet som har satt som mål att budgetprocessen för 2016 ska använda genusbudgetering som metod. Det innebär att vi till skillnad från Alliansen börjar åtgärda skillnaderna i hur stadens resurser fördelas.

Anförande nr 75

R e g i n a K e v i u s (M): Grimsta IP, mina vänner! Under 2006 investerades 35 miljoner kronor för att helt enkelt uppfylla de krav som Svenska Fotbollförbundet hade då. Sedan investerades ytterligare 15 miljoner kronor för att uppfylla de krav som Svenska Fotbollförbundet hade 2009. Nu har vi ett ärende här där vi ska investera 58 miljoner kronor i de arenakrav för elitidrotten som Svenska Fotbollförbundet har.

Det som är bekymmersamt med detta ärende är att idrottsnämnden fattade ett beslut om 47 miljoner kronor som vi fick externt. Det skulle därför inte drabba barn- och ungdomsidrotten och idrottsnämndens interna budget. Det som har hänt är att det har blivit 11 miljoner dyrare. Dessa 11 miljoner kronor är 11 miljoner som skulle ha kunnat gå till exempelvis en elvamanna fotbollsplan. De skulle ha kunnat gå till ett tält så att man kan spela vintertid – ett sådant som finns till exempel på Hjorthagens IP nu.

Det är ett problem när den nya majoriteten bara säger: Oj då, det blev 11 miljoner dyrare! 11 miljoner kronor kan man få väldigt mycket för. Jag läser också ett särskilt uttalande som idrottsborgarrådet har skrivit. Hon skriver: Men arenakraven måste bli bättre anpassade till kommunernas och föreningarnas behov. Problemet med specialidrottsförbundens krav är att de styr pengarna bort från investeringar i barn- och ungdomsverksamhet. Så skriver alltså idrottsborgarrådet i ett särskilt uttalande.

Men vad tänker idrottsborgarrådet göra? Kommer du att kontakta Svenska Fotbollförbundet? Och hur förklarar du att du accepterar en fördyring på 11 miljoner kronor?

Med dessa ord yrkar jag bifall till Moderaternas reservation.

Anförande nr 76

Borgarrådet B j u g g r e n (S): Jag har en fråga till Regina Kevius. Det här är ett löfte som vi har ärvt från er och er tidigare majoritet. Jag vet inte hur turerna gick hos er. Det kanske var så att du helt enkelt blev överkörd i frågan och var tvungen att hålla löftet i er grupp; det vet jag inget om.

Min fråga är helt enkelt: Vad är ert besked till Brommapojkarna och deras publik, som ni gav löftet till? Ni tycker ju uppenbarligen att ni inte behöver hålla det nu.

Anförande nr 77

R e g i n a K e v i u s (M): Beskedet till *alla* stockholmare är att vi håller hårt i skattepengar. Beskedet är också att om man fattar beslut om 47 miljoner kronor, som vi fick utöver idrottsnämndens ordinarie budget, är det viktigt att den budgeten hålls. Det är du som är ansvarig för att det blev 11 miljoner dyrare.

Anförande nr 78

Borgarrådet B j u g g r e n (S): I vårt idrottspolitiska program, som ett enigt fullmäktige har antagit, säger vi att alla stockholmare ska kunna utöva idrott och motion utifrån egna önskemål och förutsättningar. Fysisk aktivitet och folkhälsa står i fokus, och barn och bredd har högst prioritet. Samtidigt slår vårt idrottspolitiska program fast att idrotten är en viktig del av Stockholms evenemangsutbud. Jag tror att vi är många som känner att idrottsevenemang är en del av Stockholms hjärta och att många av oss är stolta över stjärnor från Stockholm som står sig både i SM-sammanhang och internationellt.

Denna typ av större evenemang och sportsliga framträdanden bidrar till att inspirera barn och ungdomar att idrotta – något som vi också slår fast i vårt idrottspolitiska program. Det skapar en möjlighet för underhållning för såväl stockholmare som tillresta och innebär ett sätt att marknadsföra Stockholm som idrottsstad.

Anpassningen av Grimsta IP görs för att säkerställa att BP kan fortsätta att spela sina hemmamatcher inför sin hemmapublik. Det var som sagt ett löfte från den tidigare majoriteten. Vi har resonerat som så att det är viktigt att stockholmare kan lita på att Stockholms stad håller sina löften över mandatperioder om det inte har varit väldigt tydligt från dåvarande opposition att man avser att fatta andra beslut om man vinner ett val. I det här fallet tycker vi inte att det var tydligt att det fanns en annan linje, utan vi har som uppgift att fullfölja de löften som den tidigare majoriteten har gett till Brommapojkarna och till Brommapojkarnas publik.

Anpassningen av Grimsta sker mycket riktigt för att fylla Svenska Fotbollförbundets krav på bland annat läktarkapacitet. Vi är smärtsamt medvetna allihop om att dessa krav är kostnadsdrivande för kommunerna i landet, inte minst för mindre kommuner än Stockholm, som får göra hårda prioriteringar för att klara att ha elitlag i dag. Det är någonting som jag hoppas att vi gemensamt kan arbeta vidare med tillsammans både över blockgränserna och med övriga kommuner i landet. Så kan vi se till att dessa krav inte konkurrerar ut andra viktiga investeringar i barn- och breddidrott.

Jag tycker samtidigt att det är viktigt att den typen av principdiskussion inte drabbar enskilda lag. Brommapojkarna liksom Hammarbys damlag och Djurgårdens damlag ska kunna spela sina hemmamatcher inför sin hemmapublik i sitt närområde.

Därför vill jag yrka bifall till kommunstyrelsens förslag till beslut i ärendet om Grimsta.

Anförande nr 79

R e g i n a K e v i u s (M): Jag känner att jag inte riktigt fick svar från dig på mina frågor.

Min första fråga är: Kommer du att uppvakta Svenska Fotbollförbundet och fråga dem om de ökade elitkraven på våra arenor som hela tiden fördyrar och gör att resurser tas från barn- och ungdomsidrotten?

Min andra fråga är: Tas dessa 11 miljoner från barn- och ungdomsidrotten?

Min tredje fråga är: Tycker du att det är ett problem när något blir 11 miljoner dyrare?

Anförande nr 80

Borgarrådet B j u g g r e n (S): Jag hoppas att vi kommer att hitta ett bra sätt att uppvakta Fotbollförbundet och övriga specialförbund i de här frågorna. Jag är inte säker på att det är jag personligen som ska göra det, utan det kanske ska göras i samarbete med antingen idrottsnämnden eller övriga kommuner i landet. Exakt hur den uppvaktningen ska gå till vill jag gärna återkomma till. Men jag tycker att det är ett viktigt steg att få upp denna diskussion på dagordningen, både med Svenska Fotbollförbundet och med övriga specialförbund.

11 miljoner är mycket pengar. Vi vet att många av de projekt som idrottsnämnden har lagt fram har blivit betydligt dyrare än vad som sägs i inriktningsbeslut och inte minst än vad som sades i den första utredningen. Detta är någonting som vi tycker är djupt problematiskt och som vi tyvärr har ärvt från den tidigare majoriteten. Man gör glädjekalkyler, och sedan är genomförandet på helt andra kalkyler. Vi ska arbeta med att se till att de kalkyler vi får från början så långt som möjligt motsvarar slutgiltiga kalkyler i stället för att fatta beslut enligt glädjekalkyler inledningsvis.

Anförande nr 81

R i c h a r d B e n g t s s o n (FP): Ordförande, fullmäktige! Vi hade en inriktning under förra mandatperioden att bygga om Grimsta IP så att arenan uppfyller kraven för spel i allsvenskan. Folkpartiet står fast vid att vi tycker att det är viktigt.

När det gäller Svenska Fotbollförbundets krav på arenor är det verkligen någonting som kan diskuteras huruvida kraven är rimliga och står i proportion till de verkliga behov som finns. Som har belysts i debatten hittills är det flera kommuner som på kort tid har drabbats av stora investeringskostnader för att möta kraven. Jag ser fram emot att idrottsborgarrådet beskriver hur denna uppvaktning av elitidrottsförbunden kan gå till. En bättre dialog och ett bättre samråd mellan kommunerna och elitidrottsförbunden vore önskvärt i det här fallet.

Uppgraderingen av Grimsta IP har dessvärre fördyrats med 11 miljoner kronor. Det beror, som beskrivs i ärendet, på markförhållandena. Det verkar kanske just som att markförhållandena är någonting som behöver studeras särskilt på ett tidigare

stadium. Det har funnits ett antal andra projekt som också har fördrats just på grund av markförhållandena.

Vår bedömning i Folkpartiet är att kostnaden ändå kan motiveras med hänsyn till den inriktning som tidigare har funnits. Det saknas också rimliga alternativ som inte skulle drabba berörda idrottsklubbar på ett dåligt eller orimligt sätt i det här fallet.

Således yrkar jag bifall till kommunstyrelsens förslag.

Anförande nr 82

M i k a e l V a l i e r (KD): Om man följer ärendet några år bakåt är det lätt att man får en lite dålig smak i munnen. I flera reservationer historiskt har det uttryckts ganska väl hur illa det är att ytterligare öka kostnaden. Redan i grundbeslutet, som omfattar de 47 miljonerna, ställde vi krav på att inte acceptera ett budgetöverskridande. Ändå sker det ganska lättvindigt nu. Det är också illa – och det är inte majoritetens fel – att dåliga markförhållanden verkar bli allt vanligare och ställa till det mer och mer. Jag kan inte riktigt förstå varför det sker nu.

Att Fotbollförbundet ställer höga krav är de flesta överens om. Att lagen ska ha goda förutsättningar är vi också överens om. Men vi är inte överens om att eliten ska få resurser på bekostnad av breddidrotten. Det finns som bekant andra idrotter som får stryka på foten redan nu. 11 miljoner kronor kunde ha använts till väldigt många saker. Hur kan det vara så att när det gäller idrott kan budgeten regelbundet överskridas? Varför gäller inte motsvarande när det handlar om äldreomsorg eller social omsorg? Där tillåts inte fördyringar i samma utsträckning. Och då gillar jag ändå idrott, och jag önskar verkligen Brommapojkarna all framgång på planen.

Vad tror ni att de stockholmare som ser andra behov i staden som viktigare än elitfotboll tänker? Den ursprungliga budgeten måste helt enkelt hållas.

Jag yrkar därför bifall till den reservation som vi har lagt i kommunstyrelsen.

Anförande nr 83

Borgarrådet B j u g g r e n (S): Detta är inte någon debatt om någonting annat än idrott. Men som svar måste jag ändå säga att jag hoppas att om behoven är större än budgeten för äldreomsorgen skulle man anpassa det – absolut!

Jag vill kommentera det här med att vi skulle ha tagit detta lättvindigt. Vi fick ärva löftet tillsammans med kalkylen för vad det skulle kosta. Ärendet har dragit ut på tiden sedan 2006. Det visar sig sedan när upphandlingen går ut att det kommer in noll anbud till den kostnad som är föreslagen. Alternativen är alltså inte lättvindiga. Alternativen är att om vi gör detta måste vi avsätta ytterligare pengar – annars låter vi bli att göra detta och sviker ett viktigt löfte till Brommapojkarna.

Min fråga till dig är vilket lättvindigt beslut det är du tycker att vi ska ta – inget allsvenskt spel på Grimsta?

Anförande nr 84

M i k a e l V a l i e r (KD): Som tidigare har nämnts här finns det inte så många alternativ i det här läget; så är det.

Men det är allvarligt att Stockholms stad har problem med att få in anbud. Det är oerhört allvarligt, och detta måste vi också bli bättre på. Det är en grenfråga till detta. Där får vi naturligtvis samarbeta, men det är fortfarande så att beslutet om de 47 miljonerna är fattat, och 11 miljoner är väldigt många procent av det.

Anförande nr 85

K a r i n E r n l u n d (C): Ordförande, fullmäktige, åhörare! 47 miljoner kronor är mycket pengar. 58 miljoner kronor är ännu mer pengar. Det här är inte det enda projekt som drar över budget. Därför är det viktigt att vara tydlig med att våra projekt inte bara får bli dyrare och dyrare.

Därför yrkar även Centerpartiet bifall till den reservation som finns i kommunstyrelsen från Moderaterna, Kristdemokraterna och Centerpartiet.

Majoriteten skriver i ett särskilt uttalande i ärendet att man vill satsa på bredden genom att satsa på eliten. Jag tycker ändå att pengarna talar sitt tydliga språk här: Det är eliten man satsar på. Majoriteten är också tydlig i sitt särskilda uttalande om att man precis som Alliansen är kritisk till de kriterier som finns från Fotbollförbundet. Men det framgår ingenstans vad majoriteten vill göra åt detta.

Jag förstår inte riktigt. Varför skickar vi inte tillbaka ärendet till förvaltningen, förhandlar med Fotbollförbundet och återkommer sedan till kommunfullmäktige?

Anförande nr 86

Borgarrådet B j u g g r e n (S): Jag gillar intentionen att vi skulle kunna förhandla i det här enskilda fallet med Fotbollförbundet. Tyvärr tror jag att vi som har hållit på med idrottspolitik ett tag vet att det inte riktigt är så lätt. Hammarby står inför faktum nu att de inte får spela på Kanalplan den här säsongen trots att vi har tydliga signaler om att vi ska se till att den arenan anpassas.

Detta är som sagt ett ärende som vi ärvde från er tidigare majoritet. Sedan 2006 har det varit en långbänk kring Grimsta. Nu kommer det mycket kritik för att vi ännu inte har uppvaktat Svenska Fotbollförbundet. Jag har en enkel fråga. Om det är detta som är det enskilt viktigaste i ärendet – varför har det då inte gjorts av den tidigare majoriteten under de senaste åtta åren?

Anförande nr 87

K a r i n E r n l u n d (C): Det enskilt viktigaste i det här ärendet är att det blir mycket dyrare än vad vi har budgeterat för från första början. Det är konstigt att vi nu bara ska ge upp och låta alla våra projekt bli dyrare och inte ens försöka skicka tillbaka ärendet, göra det billigare, göra någonting åt det och ha en bra dialog med Fotbollförbundet för att ändra kriterierna. Jag tycker att ni ger upp.

Anförande nr 88

L e o A h m e d (V): Fru ordförande! Som Emilia sade är detta en fråga som vi har ärvt från den tidigare majoriteten. Projektet startade 2006, när jag fick mitt första barn. Han är nio år nu.

Vi tycker att det måste börja hända saker nu. Byggnationen av en ny läktare med servicebyggnad på Grimsta bör komma igång så fort som möjligt. Brommapojkarna,

som har Grimsta som hemmaplan, består av 4 000 aktiva spelare varav en fjärdedel är damer och flickor. Vi måste ta ansvar för dessa spelare och alla andra supportrar. Det är viktigt att de får en arena med bra kvalitet och möjlighet att utvecklas. För att göra denna renovering måste vi dock följa kravet från specialidrottsförbund bland andra, och dessa krav orsaker tyvärr stora kostnader för kommunerna.

Jag håller med om att 11 miljoner är väldigt mycket pengar, men Grimsta ska inte lida för det. Det behöver rustas upp.

Därför yrkar vi bifall till kommunstyrelsens förslag till beslut.

Anförande nr 89

C e c i l i a O b e r m ü l l e r (MP): Ordförande, fullmäktige och åhörare! Först vill jag och Miljöpartiet yrka bifall till kommunstyrelsens förslag. Kraven som ställs av specialidrottsförbunden är problematiska och innebär höga kostnader. Men självklart ska anläggningen hålla så pass god kvalitet att det ger utövare och supportrar en bra upplevelse.

Som ordförande i Bromma stadsdelsnämnd tycker jag att detta är väldigt trevligt; det måste jag säga. Tyvärr åkte BP ur allsvenskan, men vi hoppas att de kan komma tillbaka. Med 4 000 aktiva utövare och jättemånga barn, ungdomar och flickor – Brommadamer och Brommaflickor – är detta norra Europas största fotbollsförening. Det *är* breddidrott, och jag tror att det också gynnar bredden att man gör en elitsatsning.

Ur jämställdhetssynvinkel vill jag dessutom bara påpeka att vi gör en satsning på att rusta upp Kanalplan och även Stadion. Det är synd att det är så mycket pengar, men heja BP!

§ 16 Detaljplan för del av Krillans Krog 1 m.m. i stadsdelen Kristineberg (165 lägenheter och förskola) (utl. 2015:10)

Anförande nr 90

H a n n e s H e r v i e u (C): Fru ordförande! För Centerpartiet är fler bostäder den absolut viktigaste framtidsfrågan för Stockholm. Det är därför vi har ett högre mål för antalet bostäder än vad majoriteten har. Det är därför vi hela tiden vill gå längre med att bygga en modern stad. Därför är det utmärkt att det byggs fler nya bostäder i kollektivtrafiknära områden på Kungsholmen, speciellt när det är en så pass tidigare underutnyttjad mark som Krillans Krog.

Dessvärre pågår det, som vi har debatterat tidigare i fullmäktige, samtidigt ett projekt där en fullstor fotbollsplan ska byggas i den välbesökta Fredhällsparken. Vi har diskuterat detta tidigare. Vi tycker från Centerpartiet, vilket är väl känt i denna lokal, att detta är ett exempel på den stundtals destruktiva stadsbyggnadspolitik som nu bedrivs från majoriteten. Värdefulla parker som används som rekreation för stockholmarna bebyggs nu i stället. Vi menar att i de intressekonflikter som ofta uppstår när man väger olika byggprojekt mot varandra behöver rekreations- och parkmark uppvärderas. Samtidigt har vi förslag på hur det ska kunna göras utan att vi behöver minska takten på bostadsbyggandet.

Vi har därför lagt fram ett förslag om att den planerade elvamannaplanen i Fredhällsparken i stället ska kunna byggas vid tomten vid Krillans Krog. Vi ser i ärendet att tomten med nöd och näppe lämpar sig för bostadsbyggande. Detaljplanen har redan en gång blivit upphävd. I det nya förslaget föreslår man till och med att man ska glasa in bostäder för att minska bullernivåerna. Vi tycker därför att det är mer lämpligt att använda ytan till en fotbollsplan och att kompensera det förlorade antalet bostäder med att höja bostadshusen i kommande och närliggande exploateringsprojekt.

Jag yrkar därför bifall till Centerpartiets förslag i kommunstyrelsen.

Anförande nr 91

Borgarrådet M o g e r t (S): Fru ordförande! Jag uppskattar naturligtvis Centerpartiets iver att få vara i opposition. Låt mig bara påpeka att den destruktiva stadsbyggnadspolitik som du hänvisar till i så fall har rått i staden i tre och en halv månad, ungefär. Det är så länge vi har styrt. Det gäller det här ärendet.

Det andra ärende som du hänvisar till, och som vi inte fattar beslut om i dag, har varit med oss något längre. Så skulle man kunna säga, så har jag uttryckt mig lite försiktigt.

Icke desto mindre tycker jag att detta är ett bra ärende. Det innebär 165 nya lägenheter i ett bra läge, och det innebär någonting positivt till staden. Jag yrkar därför bifall till det.

Anförande nr 92

S e b a s t i a n W i k l u n d (C): Jag instämmer i det som Roger sa: Utifrån de förutsättningar som finns och så vidare är detta ett komplicerat ärende som har varit

uppe på olika ställen och som hänger ihop med allting som ska byggas på Kungsholmen. Det gäller bland annat idrottsplatsen vid Stadshagen.

Efter förutsättningarna, så som man har arbetat och kunnat få ned buller och så vidare, tycker vi att det är bra, och vi yrkar bifall till kommunstyrelsens förslag.

Däremot tycker jag att ni inom Centern är smått otydliga. Du var tydlig när du sade detta här i talarstolen, men i er att-sats, som ni skriver, står det att ni ska bifalla detaljplanen. Å andra sidan, precis som du talade om, vill ni lägga fotbollsplanen på Krillans Krog. Hur ska det egentligen vara? Man kan inte både äta kakan och ha den kvar.

Som sades här tidigare är detta ett ärende som har varit uppe många gånger förut och som dessutom har kommit tillbaka efter det att länsstyrelsen har diskuterat frågan. En reservation sedan tidigare eller någonting som har visat er åsikt sedan tidigare hade kunnat förtydliga er åsikt, tänker jag.

Detta var mina frågor till er.

Anförande nr 93

H a n n e s H e r v i e u (C): Fru ordförande! Det är korrekt att Centerpartiet har ändrat ställning i frågan. Det viktigaste för oss när det gäller de byggprojekt som planeras här i området är att vi ska kunna bevara Fredhällsparken. Jag fick tidigare höra från borgarrådet att han gladdes åt att se hur Centerpartiet är engagerat i opposition. Det är också oerhört engagerande och intressant att se hur majoriteten passar på att hugga de få gånger då allianspartier ändrar åsikt.

För oss är det viktigaste att vi kan bevara Fredhällsparken. Vi gör ingen hemlighet av att vi ser att det finns ett värde i att bevara möjligheter för folk att ha picknick och strosa runt i parker och grönområden. Därför tycker vi att det förslaget är bättre.

Anförande nr 94

S e b a s t i a n W i k l u n d (V): Okej, då är det en fotbollsplan ni vill bygga här. Det handlar inte om att anta detaljplaner. Det är väl så jag ska tolka det. Jag vet att det inte går att ställa fler frågor.

§ 19 Revidering av de läns gemensamma riktlinjerna för handläggning av ärenden vid socialtjänsten kring ensamkommande barn

Anförande nr 95

S i s s e l a N o r d l i n g B l a n c o (FI): Ordförande! Vi tycker att det är bra att riktlinjerna för mottagandet av ensamkommande flyktingbarn uppdateras så att de stämmer överens med lagstiftningen och att det finns en ambition att öka samarbetet mellan kommunerna. Det är särskilt viktigt med tanke på den senaste veckans händelser då en nioårig pojke misshandlades av en ordningsvakt i Malmö.

Barnet och hans bror visade sig sedan ha försvunnit, vilket drog igång en viktig debatt om alla de barn som årligen försvinner i Sverige utan att någon letar. Migrationsverket uppskattar att det rör sig om ca 350 barn om året. Det är ett barn om dagen. Det är troligt att många av dessa barn har varit vårt ansvar här i Stockholm. Vi ser därför att vi skulle kunna göra mer för att följa upp vart dessa barn tar vägen. Till exempel behöver socialtjänsten följa upp vad som händer med barnen även efter det att polisen har informerats.

Tyvärr drog händelsen med de ensamkommande bröderna också igång en våg av hat där barnen utmålades som lögnare och kriminella. Det är inte första gången ensamkommande barn misstänkliggörs. Den vanligaste myten är den om att nio av tio ensamkommande barn ljuger om sin ålder. Denna myt började med en artikel i en norsk tidning, som spreds som en löpeld över Sverige. Men ingenting visade sig vara sant.

Därför är det anmärkningsvärt att Skarpnäcks stadsdelsnämnd under den förra majoriteten önskade att åldersbedömningar skulle göras även då Migrationsverket inte har bedömt att det är nödvändigt – detta med hänvisning till att det ofta finns misstankar om att barnen ljuger. Vi måste säkerställa att alla politiker och anställda i staden har kunskap om barnkonventionen så att det inte görs någon skillnad på barn och barn i staden.

Vi vill se en fortsatt utveckling av riktlinjerna för ensamkommande flyktingbarn och att dessa riktlinjer går i linje med de mänskliga rättigheterna och innefattar ett genusperspektiv där flickors specifika erfarenheter, behov och problem lyfts fram.

Med detta sagt yrkar vi bifall till kommunstyrelsens förslag till beslut.